

عنوان مقاله:

بررسی اهمیت جایگاه محیط زیست و اصل انصاف در تعیین حدود مرزهای زمینی (با تاکید بر رویه ی قضایی دیوان بین المللی دادگستری)

محل انتشار:

فصلنامه علوم و تکنولوژی محیط زیست، دوره 24، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

میر حسن ریاضی - دکترای، رشته حقوق محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی و محیط زیست، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

علی فقیه حبیبی - دانشیار گروه حقوق عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی (واحد تهران جنوب)، تهران، ایران. (مسوول مکاتبات)

علی مشهدی - دکترای حقوق بین الملل، دانشیار و عضو هیات علمی، حقوق دانشگاه قم، ایران.

منصور پورنوری - دکترای حقوق بین الملل، استادیار و عضو هیات علمی، دانشگاه آزاد اسلامی (واحد تهران مرکز)، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

محدوده‌ها و خطوط مرزی بین‌المللی، قلمروهای تحت حاکمیت دولت‌ها را معین می‌کنند. این محدوده‌ها که حدود حاکمیت کشورها را معین می‌کنند وسعتی متفاوت دارند و کشورها با حساسیت زیاد به آن می‌نگرند و خواهان تعیین حدود دقیق آنها هستند. دیوان بین المللی دادگستری به عنوان رکن قضایی سازمان ملل متحد، نقشی بی بدیل در تعیین حدود مرزهای زمینی میان کشورها دارد. دیوان این کار را با ابزارهای در دست، یعنی با احترام به ثبات معاهدات مرزی و ارضی، اصل تصرف حقوقی و سلطه موثر انجام می‌دهد و در این مسیر، ابزارهای کمکی او اصولی چون استاپل، رضایت، عملکرد بعدی کشورها و انصاف و ... هستند. باید گفت؛ اگر در گذشته، عامل زور و قدرت باعث تعیین حدود مرزها می‌شد، امروزه، توافق، عامل تعیین کننده‌ی حدود مرزها است. اصولی هم چون انصاف و... همگی، منعکس کننده‌ی عامل توافق برای تعیین حدود مرزهای زمینی هستند. در این میان در برخی موارد، برخی توجیهات، توسط طرف های دعاوی ارضی و مرزی در مقابل دیوان بین‌المللی دادگستری مطرح شده‌اند، اما دیوان این توجیهات را مستند رای خود قرار نداده و گرچه در برخی موارد، همچون محیط زیست، توجه خود را به این مستندات معطوف داشته، ولی هرگز آنها را به عنوان عاملی جهت تعیین حدود مرزهای زمینی در نظر نگرفته است و مساله محیط زیست از جمله توجیهات غیر قابل قبول تحصیل مالکیت سرزمین از سوی دیوان بین‌المللی دادگستری است. در این پژوهش به روش توصیفی- تحلیلی سعی در بررسی اهمیت جایگاه محیط زیست و اصل انصاف در تعیین حدود مرزهای زمینی (با تاکید بر رویه‌ی قضایی دیوان بین‌المللی دادگستری) شده است. سؤال اساسی این است که محیط زیست و اصل انصاف چه جایگاهی در تعیین حدود مرزهای زمینی دارند. در نهایت نتیجه حاصله حاکی از این است که بر اساس رویه قضایی دیوان بین المللی دادگستری اصل انصاف نقش نهایی و مکمل در این زمینه دارد.

کلمات کلیدی:

محیط زیست، اصل انصاف، دیوان بین المللی دادگستری، رویه ی قضایی، مرز زمینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1541139>

